

земаха Цариградъ Грецы те, послѣ това като са воцари въ него (въ 1261) Михаилъ Палеологъ, свършило са въ Греція владычество то Римско, променили са и отношенія та Български камъ Грецы те. Правителство то греческо изнова начало да гледа на Българи те като на врагове, подновявало съ тяхъ война всякой пѣтъ кога быле въ сила, мѣшалоса въ вѣтришни те кавги Български, раснаговало ги, тукоречи въ сичко было най злѣтъ врагъ Български. За несчастіе то на Българи те, между крале ти имъ, кои то смѣнявали единъ другаго твърди често, не быле силни въ наравать, кои то да можаха да са пользоваться сасъ обстоятелства та за свое то възвышаване и за укротявани то (заняжж) на крамола та и мятежа (джумура); а вѣтришни те междуособія непрестанно са продължава и, разбоиничества та (хайдутлука) повече са умножавалъ, измѣна та и убійства та ставали повече привични. Престолатъ станалъ избирателенъ (т. е. ни са воцарявалъ законный царь, и отъ царска кръвтъ, ами кои то былъ посилянъ него тургали), и заедно сасъ това добыване наджумурджи те, кои то немаха на това никакво право, освенъ каишмакъ и удавани, не единъ пѣтъ